

NOTAT

Dato:

Vår ref./saksnr.:

Fra: Rektor Halvor Austenå

I 2002 stemte jeg for valgte dekaner med helhetlig ansvar på avdelingsnivå. Det var mange av oss som tvilte oss frem til dette standpunktet da. I 2002 hadde vi enda ikke fått godkjent vår første mastergrad, avdelingene var snille og lydige og vi var i realiteten en kjedelig liten høgskole på landet. Jeg mente vi trengte å etablere en styringsordning med redskaper for rask utvikling i lederroller på avdelingene. Friske, ulydige, motiverende, ustyrlige og uredde dekaner var nødvendig for å komme videre. Høgskolen fikk heller ta sjansen på at dette kunne bli utydelig og vanskelig å håndtere i ledelse og styring, spesielt dersom tidene skulle vise seg å bli dårligere.

I 2007 er høgskolen et helt annet sted. Vi har hatt en kolossal faglig utvikling både på utdannings- og forskningssiden. Vi deltar med stor selvtillit og gode resultater i internasjonale, nasjonale og regionale prosjekter. Kreativiteten og selvtilliten i fagmiljøene er stor. Samtidig har vi fått andre store utfordringer og på noen områder dårligere tider. De faglige NOKUT-kravene skal møtes, det trengs et helhetlig fokus på god studieledelse for å sikre gode studieprogrammer, god studiepoengproduksjon og god gjennomstrømming. Det trengs god og helhetlig personalledelse for å sikre at fagmiljøene er gode nok, HMS-arbeid, arbeidsmiljø og seniorpolitikk får en prioritet og tydelig retning. Økonomisk får vi noen tunge år slik at også økonomisystemet vårt må fungere 100 %.

Jeg har det prinsipielle utgangspunkt at den faglige ledelsen ved en høgskole skal være valgt, men mener nå at avdelingsledelsen ved høgskolen skal tilsettes av rektor eller styret. Jeg mener at det i den situasjon som den høgskolen er oppe i 2007 kreves en helhet og tydelighet fra en samlet ledelse. Dette dreier seg primært om de rent faglige områdene, men også samtlige andre områder som en høgskoleleder i dag på en avdeling må forholde seg til. På vesentlige områder må en samlet høgskoleledelse, med alle avdelinger, tale med samme tunge når beslutninger skal realiseres. I flere av de evalueringsrapporter og eksterne tilbakemeldinger Høgskolen i Vestfold dokumenteres det at dette er en sentral utfordring. En organisasjon der ledelsen på høgskolen og avdelingene er forankret et sted og har en sammenheng er ikke den eneste løsningen, men er et helt nødvendig grep for høgskolen å gjøre nå. Det demokratiske element på institusjonsnivå ivaretaes ved at den faglige ledelse blir da forankret i en valgt rektor og et styre med flertall fra internt valgte representanter.

Demokrati og medvirkning på avdelingsnivå ivaretaes på en veldig heterogen måte på de

ulike avdelinger. Dette kan være et uttrykk for at den enkelte avdeling har skreddersydd dette arbeidet til sin egenart og sine behov. Jeg tror likevel det kan være på sin plass å vurdere å styrke avdelingsdemokratiet ved å gjeninnføre avdelingsstyrer eller råd med valgte representanter. Disse organene kan også om det er aktuelt ta inn medlemmer fra praksisfeltet der det er aktuelt. Dette vil styrke åpenheten og informasjonen rundt sentrale beslutningsprosesser, men føre til lengre saksgang. Det er for tidlig for meg å konkludere på dette enda.

Halvor Austenå